

Jyrak

hvæssebrættet

Medlemsblad for Jysk Racekatte Klub og Dankat

nr. 2-7. årgang

1971

Katteartikler er min hobby

Transport boxe

Kattekurve

Halsbånd - Seler

Madskåle - Liner

Kattesand

Gråt - tager al lugt

Rødt - Cat-Litter

Kattemad

EPROS - tørret kød

DONAKAT - MIRRI - HOLS

LUCKY

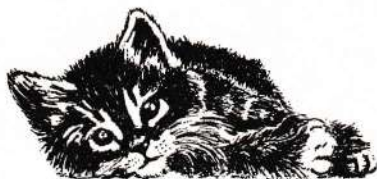
Kanin - Kylling - Kalkun - Laks

Vitaminer

Fellglanz - Bonefort - Procat

Kitzyme

ALT TIL KATTENS PLEJE

KIT * BAG

Jernbane Allé 60 . 2720 Vanløse

Tlf. 74 06 60

Postordrer besørger

TAMIKO'S

COLOURPOINTS

katten med det blide temperament

Til avlstjeneste

Int. ch. **BRIARRY ZORAB**

PEPPONE VAN CHATEAU-BLANC

TAMIKO'S YANKIE

TAMIKO'S ARON

(farve 3 - gen for 13 b)

JANE OG KURT PETERSEN

MØDDEBROVEJ 11

8355 NY-SOLBJERG

TLF. (06 - 92 75 07)

udkommer 4 gange årligt
årsabonnement kr. 15

Ansvarshavende redaktør:

Jane K. Petersen,
Assedrup Skovgård
8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218

Annonceekspedition:

Kurt Petersen,
Assedrup Skovgård
8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218

JYDSK RACEKATTE KLUB

Formand:

Lilli Husted,
Reykjavikgade 8, 8200 Århus N.
Tlf. (06) 16 85 99 mell. kl. 18-19.

Næstformand:

Fru Henny Knudsen,
Thehøj, 9550 Mariager.
Tlf. (08) 58 31 15.

Kasserer:

Helmuth Jensen,
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding.
Tlf. (05) 52 46 51.
Giro 6 85 09.

Sekretær:

Fru Ingelisa Børresen,
Jeppe Aakjærsvvej 20,
9200 Skalborg.
Tlf. (08) 18 02 62.

Stambogssekretær:

Fru Grethe Jensen,
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding.
Tlf. (05) 52 46 51.

Bestyrelsesmedlemmer:

Hr. Ellis Eriksen,
Riis, 8751 Gedved.

Kurt Petersen,
Assedrup Skovgård
8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218

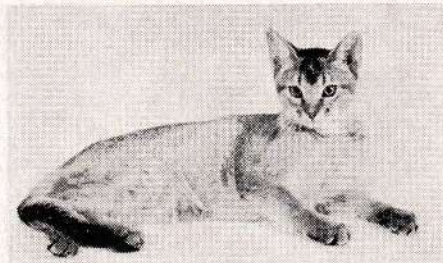
Fru Susanne Bugge,
Kærlodden 7, Storhøj,
8320 Mårslet.
Tlf. (06) 27 28 19 efter kl. 18.

John Bøwes,
Strandvejen 36, 1. sal
8000 Århus C.

Codex Tryk, Århus C.

JYRAK's hidtil største udstilling løb af stabelen den 8.-9. maj i Erritsø-Hallen lige uden for Fredericia. Det var en dejlig stor hal med masser af plads til de mange katte, og et hyggeligt cafeteria, hvor mange af udstillerne nød deres mad og fik sig en hyggelig gang kattesnak. Dr. Fulles havde sørget for et ekstra trækplaster, idet de medbragte en mexikansk ozelot, et meget smukt dyr, som vakte berettiget opsigt.

Der var tre dommere til at dømme de mange katte. Annelise Hackmann, Tyskland, dømte langhår, Nancy Hardy, England, siameser og rex, og fru Thea Volkersen, Tyskland, dømte de øvrige korthårskatte.

Udstillingens bedste katte blev:

Bedste langhårskat: Bitten El Hjordsvar, blåcreme hun. Ejer: Rose Hjordsvar, Roskilde.

Bedste langhårsungdyr: Palominos Candy Boy, blå han. Ejer: Ingrid Henriksen, Skagen.

Bedste langhårskastrat: Pr. Strauss of Great Yarmouth, creme han. Ejer: Høholt Christensen, København.

Bedste langhårskuld: 3,2 killinger efter int.ch. Widdington Corona × Widdington Berenice. Ejer: Edel Ringsted, Slangerup.

Bedste korthårskat: Joachim of Pyjames, rex han. Ejer: Susanne Bugge, Mårslet.

Bedste korthårsungdyr: Lady af Glomsdal, normf. aby. hun. Ejer: Ann Henning Sørensen, Esbjerg.

Bedste korthårskastrat: Mirko von Ayudhya, blåm. siam. han. Ejer: M. Meyer-Warler, Tyskland.

Bedste korthårskuld: 2,3 killinger efter ch. Salween Blues lilla Misti × San-T-Ree Lilac Success, siam-kuld. Ejer: Süsse Leiditz, Århus.

J.

NYT FRA ENGLAND -

Dette fotografi er i dobbelt forstand en førsteudgave, da

1) de viste killinger er de første creme burmesere, der er kvalificeret til anerkendelse hos GCCF, og

2) det er det første fotografi, der er taget af disse killinger.

Den CREME BURMESER er en nyhed, en endnu ikke anerkendt varietet, som indtil nu har været på forsøgsstadiet. Den vel-

kendte burmeser opdrætter, Mrs. R. Pocock (katteri PUSSINBOOTS) er den første, som det er lykkedes at opdrætte en 4. generation af denne varietet, d.v.s. killingerne er resultatet af 3 generationer af udelukkende creme burmeser × creme burmeser opdræt, og som følge deraf indfrier de betingelserne for anerkendelse hos GCCF. Det er imidlertid ikke sikkert, at The Burmese Cat Club vil ansøge om anerkendelse. Englænderne er forunderlig langmodige i så henseende, og virkelige opdrættere lægger større vægt på at arbejde hen imod det ideal, de forestiller sig – en kat så nær det perfekte som muligt – end på sådanne formaliteter som officiel anerkendelse (som indeholder et specielt opdrætnummer og åbner vejen til Challenge certifikater. (svarer til CAC. Red.).

Lærerne af »Hvæssebrøttet« er så heldige at blive stillet overfor disse »førsteudgaver«. Dette er blevet muliggjort, fordi Mrs. Pocock (selv en specialistdommer af burmeser) bad mig tage ud og se på killingerne, da deres moder – Pussinboots Mandola – ikke længere bor hos hende, men på en præstegård i nærheden af min midlertidige adresse i England.

Mrs. Pocock har endnu ikke selv haft lejlighed til at se killingerne, da det at rejse i England uden egen bil er temmelig tidskrævende og derfor en luksus for dem, der har en masse dyr at sørge for (hendes egen bestand såvel som pensionærer).

For mig betød hendes anmodning et fantastisk held, som jeg nødig ville have været foruden, så meget desto mere, som jeg måtte lære praktisk talt hele herkomsten af disse creme katte i de forløbne få år.

Kuldet bestod af 1 hun og 4 hanner, af hvilke de 2 største allerede var flyttet til nye hjem. De resterende 3 killinger var lige over 3 måneder gamle. Deres pels var silkeblød og af en dejlig ens farve, der lå noget mellem creme og abrikos, gradvis skyggende til en lysere tone på bryst og bug. Der var ingen tabbyafmærkninger. Øjenfarven var naturligvis endnu ikke færdig, men den dyb orange/gule farve, som moderens øjne, var

dog afgjort begyndt at komme igennem, især hos hun-killingen Melinda (navnet er afledt af det græske ord for honning = meli). Hun var den mest bedårende lille skabning, meget slank og fin i bygningen og meget hengiven, og jeg er forbavset over mig selv, at jeg modstod lysten til at putte hende i lommen og tage hende med hjem.

Min fætter, som er amatør fotograf, var kommet med mig for at forevige disse historisk frembragte killinger, og jeg kan således introducere læserne for – omend kun på tryk – PUSSINBOOTS Melinda, Oliver og Artful Doger (fra venstre mod højre). Jeg håber, at de må få et lykkeligt katteliv, og jeg gratulerer deres opdrætter med hendes fortjente succes.

H. L. van Winsen-van der Does.

Fotografi af Michael Lee, Groombridge.
(oversat af A. Ruben Larsen).

Hvordan stiller man et levende vækkeur 1 time frem?

Mit vækkeur er stillet til at vække et kvarter i seks, men hver morgen uden undtagelse bliver jeg vækket et kvarter i fem af Blåmann, der kører sin våde snude rundt i ansigtet på mig, spindende som en hel flyvemaskine. Han ruller rundt oven i hovedet på mig, graver med sine kraftige poter for at komme ned under dynen, hvor han straks starter med at bide mig i fingrene og prøve kræfter på min arm. Oven på dynen igen startes i hop jagten på de mus, som han åbenbart tror, jeg gemmer i dynen. Stilhed – pludselig dratter bog på bog ned fra reolerne over min seng. Blåmann hænger faretruende på kanten. En sløv arm lægger bøgerne ned på gulvet, Blåmann – spindende – hives ned. Stilhed – så starter vækkeuret sin ubarmhertige kimen.

Når tiden er inde til at tage af sted, trækker jeg stille døren i bag mig. Blåmann sover!!

Blåmanns mor.

Hvordan fodrer jeg min kat rigtigt?

Såvel JYRAK som DANKAT har på det seneste kunnet glæde sig over en hel del nye medlemmer, og redaktionen har i den anledning gerne efter bedste evne villet bringe de nye læsere en vejledning over, hvordan man bedst fodrer sin kat til glæde for såvel katten som Dem selv, så De får en tilfreds og sund kat med en smuk pels. Nu vil der sikkert ikke være meget at hente for de »gamle kendinge« i kattesporten, og skulle vi have overset noget, eller sidder nogle inde med en særlig god kattenemenu, håber vi, at læserne af »Hvæssebrættet« må blive delagtiggjort heri.

Der findes i dag mange forskellige slags kattemad på markedet, dels pr. dåse, men også som tørfoder, hvilket jo har lettet hverdagen betydeligt for katteejerne og må siges at være et fremskridt, vi alle hilser med stor glæde. Imidlertid må vi ikke glemme, at som mennesket trives katten bedst ved en så varieret og righoldig kost som mulig, og selv om der på IRMA's kattemad, for hvilket dyrlæge Vamberg står som garant, står anført, at katten kan leve af dette alene, så er der vel næppe nogen, der drømmer om kun at give sin kat dette foder, selv om kattene værdsætter det højt.

Man må ikke glemme, at katten i naturen hovedsagelig er kødæder, og for at holde sine tænder i god stand og styrke både tænder og kæbe, må den have rå kødstykker ind imellem. Det er en misforstået hjælp at skære kødet ud i småbidder. Katten er en langsom spiser, den flår kødet i stykker med sine spidse tænder, og hvis den ikke får lejlighed hertil, danner der sig et lag tandsten udenom tænderne.

En fuldvoksen kat behøver kun mad 2 gange om dagen, mange nøjes endda med 1. Det er en god regel at give katten fisk – rå eller kogt – sild, torsk, rødspætte eller hornfisk – alt efter sæsonen om morgenen og kød om aftenen. Det er misforstået godhed overfor katten kun at give den kogt fisk

uden noget i. Katten har i samlivet med mennesker efterhånden udviklet en så lang tarm, at denne må have noget at arbejde med. Bland derfor rugbrød/eller kogt ris og reven/eller kogt gulerod eller anden grønsag i, gerne finthakket grøn salat og reven agurk, hakket eller moset tomat. Også havregryn eller cornflakes egner sig til iblanding. Kartoffler og lyst brød kan gives, men glem ikke, at det feder.

Morgenmåltidet kan også varieres med havre-, byg- eller rismelsgrød, f.eks. iblandet en æggeblomme eller lidt frugtmos/saft. Har De fået hyldebærsuppe eller hybensuppe dagen før, så gem lidt til katten, og De vil blive forbavset over med hvilken vellyst, den lapper det i sig.

Til aften kan så gives et kødmåltid, enten fra dåse eller tørfoder, men glem ikke, at ved tørfoder skal katten have rigeligt at drikke til. Rå eller kogt hjerte – vistnok en af kattens absolutte favoritspiser – nyre eller lever (rå lever giver tynd mave), hakket kalve- eller oksekød, endnu bedre gullash-kød, der giver godt tandarbejde. Derimod er svinekød ikke så godt, når lige undtages mørbrad, da det er for fedt. Det er unødvendigt at tilføje, at kogt eller grilleret fjerkræ er delikatess (men pas på benene). Røgede varer tåler katten kun i meget begrænset mængde, da for rigeligt heraf kan give dårlig lever.

I øvrigt er det en gylden regel, at kattens mad aldrig må være for fed eller krydret, ligesom maden ikke må være for varm eller tages direkte fra køleskab.

Hvor stor en portion katten skal have, er individuelt, alt efter kattens bygning, men har katten ikke spist op, bør maden fjernes, og portionen laves det mindre næste gang. Mange katte kan godt lide at gå og småspise. Det er derfor praktisk at have en lille skål med tørfoder stående. En sund kat har bedst af altid at være en lille smule sulten, hvilket i øvrigt også gælder for mennesker.

TAMIKO'S COLOURPOINTS

har holdt flyttedag og starter

KATTEPENSION

Individuel pleje - løbegårde -
opvarmning - smukke og rolige
omgivelser - fødsler - løbetid

JANE OG KURT PETERSEN

Assedrup Skovgård, 8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218
bedst efter kl. 18,30

Husk katten må altid have adgang til frisk vand. Ikke alle katte tåler mælk (giver tynd mave), men foretrækker flaskefløde eller fløde 2 med lidt vand i.

Det er nødvendigt at give et dagligt tilskud af vitaminer, nemlig:

3 dråber A-C-D-vitaminråber daglig til en voksen kat (dryppes på maden, er smagløs)

+ 1 teskefuld fosforsurkalk om dagen.

I stedet for vitaminråber kan også gives levertran, men husk aldrig begge dele på én gang. Skift engang imellem. Derudover findes der en række forskellige slags tilskuds-foder, som det er godt at variere imellem, f. eks. Murnill, Kit-Zyme, Becoplex, etc. For katte, der ikke har lejlighed til at komme ud og grave i jorden, tilrådes det at give en ekstra jerntablet om ugen.

Fælder katten, eller er fattig på pels, kan foruden B-vitaminer gives en teskefuld majsolie i maden. Ifølge sagnet gav araberne deres fuldblodshingste olivenolie for at opnå

en smuk blank pels. Dette kan også gives til katte. De slikker olivenolien i sig med velbehag. Mange bruger også at smuldre tørret gær over maden.

Sørg altid for at have en lille urtepotte stående med kattegræs, hvis katten ikke løber frit ude. En pose med frø koster så lidt i specialforretningerne med katteartikler, og det er kun få dage om at vokse op. Katten elsker at spise dette græs og behøver det til at fordøje de hår, som den slikker i sig, når den vasker sig.

Velbekomme!

Dyrlæge Ockens har haft Alice Ruben Larsens artikel til gennemlæsning. Han er ikke helt enig med hende og foreslår enkelte ændringer. På grund af trykketiden kan vi ikke nå at få dyrlægens kommentarer med, de følger i næste nummer. Så må De og Deres kat selv skønne, om de foretrækker den ene eller den andens kostplan.

Dronten tur-retur

Den 19. marts 1971 – kl. 11 formiddag. En station-car lastet til taget med racekatte – 13 i alt – + 5 Jyrak medlemmer starter fra Kolding med kurs mod den dansk-tyske grænse. Kattene mjavær.

Turens endelige mål er en stor international racekatteudstilling i DRONTEN, Holland.

Bevåbnede med et kort over Holland med indfaldsvejene fra Tyskland kører vi rask af sted ud ad de tyske motorveje. Farten er god, så god, at den bringer os lykkeligt uvidende langt forbi Bremen, inden vi ser på kortet og finder ud af, at det netop var i Bremen, vi skulle have fundet den rigtige hovedvej til Holland.

Nå, alle veje fører som bekendt til Rom, så hvorfor skulle vi ikke også kunne finde en vej, der fører til Dronten.

Forude vinker Oznabrück, og det lykkes os da at få farten taget så meget af vognen, at vi kan svinge væk fra motorvejen, da vi når dertil.

Vi er kommet på den rette vej, og får sent om aftenen lov til at passere et lille hollandsk grænsested mod forevisning af pas og grønt forsikringskort. Kattene blunder.

Med god fart går det videre til Zwolle, hvor der er reserveret værelser til alle. Et meget velvilligt indstillet personale giver os lov til at tage kattene med op (for de er vel i kurve?). Ja, ja, det var de da, indtil vi var indenfor værelsets 4 vægge.

En dejlig blåmasket siamhan, som undertegnede har med som plejebarn, får først lov til at komme ud og strække benene. Han kvitterede omgående med at strinte inderligt op ad det fine silkesengetæppe. Ind i kassen med ham igen. Megen nattesøvn bliver der ikke den første nat. Den blåmaskede synger sine serenader for en sød lille char-treuxpige, som sidder i sin kasse i det andet hjørne af værelset.

Lørdag morgen af sted til Dronten. Dronten er en nybyggerby, samlet omkring en parkeringsplads – og hvilken parkerings-

plads. Alle vil naturligvis helst holde lige foran indgangen til den flotte udstillingsbygning, og det lykkes også for os at komme derhen, efter at vi først har krydset lidt ud og ind og forceret et par cykelstativer.

Hallen er virkelig dejlig og udstillingen meget fin og vel arrangeret. Alle bure står i nummerorden, så der er ingen problemer med at finde rundt.

Gode resultater får vi også med hjem:

Ch. Che Arakan Sayro: CACIB – int. champ. udst. bedste burma (ejer: Grethe Jensen, Kolding).

Ch. Kabbarps Kobresia: CACIB – int. champ. (ejer: Jørgen Hansen, Hjallose).

Ch. Thai-li-duke: Ex. 1. (ejer: Søren Bonde, Veddem).

Ch. Salween Blue's lilla Misti: CACIB. (ejer: Sússe Leiditz, Århus).

Ch. Salween Blue's lilla Felja: Ex. 2. (ejer: Sússe Leiditz, Århus).

Ela af Thael: Ex. 1. (ejer: Jørgen Hansen, Hjallose).

Tamiko's Didde's burmakuld: Ex. 4. (ejer: Ingelisa Børresen, Skalborg).
samt et par »fejltrin«, som jeg helst går let henover.

Om eftermiddagen er der tid til et par ture til Kampen, en lille hyggelig by ca. 10 km fra Dronten. Der bliver handlet (chokolade, genever, champagne), fotograferet og spist middag på en kinesisk-indonesisk restaurant.

Lørdag aften fester vi 5 lidt på værelset. De to, der er blevet internationale champions, giver champagne. En god skik. Nogen falder siden i et »hul« og kommer syngende hjem kl. 3 om natten. Så er det ikke rart at skulle tidligt op søndag morgen.

Dagene går hurtigt på en katteudstilling. Søndag aften er der allerede, og vi pakker sammen igen. En kat er borte. Stor opstandelse, indtil man finder den. Den sidder nok så fredeligt i sin transportkurv.

(fortsættes side 20)

Vedrørende den *indiske* leopardkat

Der har indenfor det sidste år fundet en del indførsler sted af den indiske leopardkat, som i et tidligere nummer af medlemsbladet er omtalt i ord og billeder. I Århus-området har undertegnede været bekendt med 3 tilfælde omfattende 4 katte, alle direkte indført til landet fra Thailand og umiddelbart efter ankomsten videreleveret til den endelige ejer. Blandt disse katte har sygdomsfrekvensen været stor med en efterfølgende dødelighed på 100 %. Jeg finder det derfor på sin plads at orientere læserne om problematikken herom og advare mod den risiko, som hidtil har været alt for stor. I alle tilfældene har kattene været i alderen 4-6 uger. I to tilfælde har kattene haft indvoldsorm og lopper ved ankomsten, men bortset herfra har de alle tilsyneladende været raske og livlige ved ankomsten. Bortset fra 1 tilfælde har de alle været temmelig tamme og venlige over for menneskelig kontakt. I alle tilfældene er der opstået sygdom fra 3-14

dage efter ankomsten, og trods intensiv behandling af disse lidelser er alle dyrene gået til i løbet af en-få dage. Jeg skal ikke her komme ind på de enkelte sygdomme, men blot slå fast, at baggrunden for denne høje sygdomsfrekvens skal søges i det stresskompleks, som udgøres af geografiske-klimatiske ændringer, kostmæssige forandringer, rejsestrabadser, og sidst, men ikke mindst, kattens meget unge alder ved ankomsten hertil. Det er især dette sidste punkt, jeg alvorligt vil advare mod. Importøren og forhandleren af dyrene har indset det uheldige heri, og har for fremtiden lovet ikke at hjemtage katte, som er under 8 uger og helst ældre. Det vil endvidere være klogt af den kommende ejer, at lade dyret gå hos forhandleren et stykke tid, for derved ikke at løbe den økonomiske risiko, som er nødvendig høj for et dyr, som ikke har vist sin levedygtighed.

(fortsættes næste side)

En »storebror« til leopardkatten – mexikansk ozelot. Ejer dr. Fulle, Tyskland.

Veterinærdirektoratet er på denne baggrund blevet stillet følgende spørgsmål?:

1. Har veterinærmyndighederne været bekendt med denne import? Og har kattene været genstand for en undersøgelse evt. vaccination mod rabies eller karantæne?

Importøren mener ikke selv, at kattene har været gennem veterinære hænder.

2. Er det tilladt at importere så unge dyr med snarligt videresalg for øje?

Veterinærdirektoratet har svaret følgende herpå:

Ad. 1. Nej, importøren har angiveligt ved tildbehandlingens deklareret killingerne som zoo-dyr (rovdyr).

Ad. 2. Der er ikke i stående bestemmelser anført særlig mindstealder for katte som forudsætning for erhvervsmæssig omsætning af disse.

Underskrevet *Sv. Andersen*,
Veterinærdirektoratet.

OBS!

OBS!

OBS!

Lørdag den 10. juli afholdtes det første møde i det fungerende udvalg i, hvad man i gamle dage kaldte »Sammenslutningen af Danmarks Racekatte klubber«. Mødet blev holdt i Kalundborg med repræsentanter fra de 4 klubber.

Man gennemgik et foreløbigt udkast til nye love, og man enedes om at udfærdige et endeligt udkast til næste møde, der afholdes i tilknytning til DARAKS udstilling i august.

Man besluttede endvidere med øjeblikkelig virkning at ændre navnet til: »Landsforeningen FELIS DANICA«.

Vi håber at kunne give fyldigere oplysninger om den nye forenings tilblivelse i næste nr. af HVÆSSEBRÆTTET.

Samarbejdet tegner lovende!

Plenarmødet i Ebeltoft

den 15. maj 1971

Efter formandens velkomst valgtes Helmuth Jensen, JYRAK, til dirigent. Der var fuld enighed om, at man ophævede den gamle sammenslutning og startede på en ny og frisk, men først skulle man afvikle den gamle, og man gik så over til dagsordenen, hvor man startede med formandens beretning. Klubberne forlangte regnskabet gennemgået inden man fortsatte mødet. Man fik 10 min. pause til at drøfte dette. Man blev enige om at sende det gamle regnskab til en aut. revisor, og for at komme videre, trådte et lille udvalg med 1 repræsentant fra hver klub + dirigenten sammen og talte de respektive klubbers medlemslister op, så man kunne blive på det rene med, hvor mange mandater de forskellige klubber skulle have.

RACEKATTEN:	702 medl. = 9 mand.
JYRAK:	262 medl. = 4 mand.
DARAK:	172 medl. = 3 mand.
DANKAT:	113 medl. = 3 mand.

Man kunne nu vælge den ny bestyrelse, og den kom til at se således ud:

Formand: Willy Andersson, Racekatten.

Næstformand: Lilli Husted, Jyrak.

Sekretær: Edel Ringsted, Racekatten.

Vicesekretær: Carsten Dinnsen, Darak.

Kasserer: Susanna Bugge, Jyrak.

Best.medl.: Jørgen Reinelt, Dankat.

Revisorer: Birgith Nehammer, Racekatten, og Fritze Rasmussen, Darak.

Der blev ikke valgt revisorsuppleanter. Man blev enige om, at hvis én af revisorerne faldt fra, skulle den pågældende klub stille med en ny.

Som delegat på FIFE's generalforsamling i København i oktober valgtes Willy Andersson, Racekatten.

Ingelisa Børresen.

CHATUL SABRA

- en kat med en eventyrlig historie, født i Israel af ukendte forældre -
skriver sine memoirer

Marts, 1971.

Udenfor står himmel og jord i ét. Sneen hvirvler op omkring vinduerne. Jeg stirrer fascineret på fnuggene, der lægger sig på vinduesruden, små krystaller, et helt eventyr. Indenfor er trygt og varmt, den eneste lyd er fyrets snurren og Whiskys snorken. Efter en lille tid bliver jeg træt af at interessere mig for snefnug – jeg gaber kedsommeligt, men husker stadig at krølle tungen elegant, selv om der intet publikum er. Jeg er blevet bedt om at skrive mine memoirer, måske skulle jeg benytte de stille eftermiddagstimer...

Min første erindring – ja, jeg var vel 6 uger gammel. Tryghed hos min mor, sol og varme i et dejligt land fuld af idealisme for mennesker, men det var ligesom vildkatte ikke passede ind i det mønster. Også erindring om sult, evig søgen i skraldebøtter – og så denne forfærdelige dag, hvor man blev jaget af en hund. Panikslagen flugte ud i hovedgaden, op i et palmetræ og timelang angstfuld venten – venten på hvad? Sulten meldte sig og længslen efter min mor, og stille begyndte jeg at græde. Ingen af de travle mennesker tog notits. Pludselig så jeg gennem de tætte palmegrene et menneske, en turist, som mor plejede at kalde dem. Min gråd steg til kæmpejamren – og turisten standsede, kiggede sig søgende omkring og så et par store angstfulde øjne midt i palmen. Lidt parlamenteren med drenge på cykel, lidt håndøre, og pludselig befandt jeg mig for første gang i menneskehænder. De var store og trygge, disse hænder, og mærkelig nok var jeg ikke spor bange. Vi talte lidt sammen, turisten og jeg, og så befandt jeg mig i en håndtaske på vej til en lejlighed. Et par timer under en seng ligesom for at sunde mig, så fandt jeg ud af, at dette var mit liv. Der kom mange mennesker i denne lejlighed. De talte højt, lo højt, gesti-

kulerede vildt. Liv og glade dage. Dette er min mentalitet. Jeg var midtpunkt i det hele. Man lo ad mine klovnerier, og aldrig havde man set en mere bedårende kat. Og dette på trods af, at det vrimlede med dem på gaden – men der skulle en turist til at åbne deres øjne.

En dag gik turen i en kurv til en dyrlæge. Attester blev skrevet, jeg blev befølt på her og der, meget mod min vilje, men blev fundet i god stand. Senere atter en nervøs dag, tilproppet i en kurv blev jeg vejet som overvægt og kom i, hvad jeg vil kalde en kæmpe metalflugt (det var nu en jet), og så fløj min nye mor og jeg til Danmark. Jeg husker endnu, hvor ondt det gjorde i mine ører at flyve, og skreg alt, hvad mine lunger kunne bære hele turen til mit nye land. Stor modtagelse i lufthavnen af en ny dyrlæge, der mumlede noget om, at aldrig havde han set en mere ynkelig kattekillende, hvilket min mor høfligt overhørte. Karantænetid og helbredelse af en meget dårlig mave, og så endelig en dag fri i mit nye fædreland og mit nye hjem.

Mit første møde med Whisky – en kæmpe stor sort Amager-Viking-Barakkat med et jættestort hvidt vikingeskæg. Han hvislede en uartighed mellem hjørnetænderne, som min mor naivt tog for en velkomsthilsen, hvorefter hun overlod os til os selv. Jeg slog halen omkring mig i en meget yndefuld positur, kiggede skråt op på denne kæmpe gennem halvt nedslåede øjenlåg – og så var dette bytte nedlagt! Nu begyndte min egentlige træning som kat med den trofaste Whisky som min guide. Jeg lærte at fange fugle og ikke at vise dem til mor. Jeg fangede mus, som jeg ikke spiste, fordi de var store markmus. Jeg lærte at drille naboens fede moppe og slippe godt fra det gennem et bestemt hul i hækken. Stor var min glæde, da jeg kunne lære Whisky at hoppe ind gen-

nem naboens køkkenvinduer og hugge fisken, der lå lige parat til stegepanden. Sammen terroriserede vi hele kvarteret. Stinke Frederik, en stor brutal gammel hankat, der plejede at tæve Whisky, fik jeg også charme- ret, og nu kom han dagligt for stille at høre om vore sidste gale streger.

Lykkelige og harmoniske var barndom- mens dage. Og alligevel – jeg følte stærke kræfter drage mig væk. Jeg havde efter- hånden udviklet mig til en grænseløs skøn- hed. Fra den asiatiske kat, der mest min- dede om en lille ørkenræv med store øjne og endnu større flyveører, havde min krop nu antaget de mest harmoniske linier, og mine øjne var som det fineste gyldne rav, og min brunspættede pels var blød som sil- ke. Når folk spurgte, hvilken race jeg til- hørte, sagde min mor altid stolt: Tulle er en ægte Sabra kat, og så kendte beundrin- gen ingen grænser, så mor planlagde så småt at udstille mig.

Men der var pludselig intet, der interesse- rede mig mere. Whisky's tilnærmelser ke- dede mig, Stinke Frederiks pralende historier lod mig kold, at trække vat ud af vatposen ned ad den tæppebelagte trappe var heller ikke sjovt – ja, selv at drille naboens ja- panske dansemus, indtil den fik hjerteslag, var ikke mere noget for mig. Og så en kold vinterdag fandt jeg mig selv siddende i toppen af vores højeste birketræ og råbe ud til alle verdenshjørner: »Hello boys, here I am, kom og lad os få lidt sjov«. Mor var chokeret og kaldte min opførsel meget vul- gær. Dyrlægen blev tilkaldt, en indsprøjt- ning blev givet, men alligevel efter rette tidspunkt fødte jeg 3 bedårende små killin- ger, hvoraf vi beholdt den ene.

Den nat var den forfærdeligste i mit liv. Jeg kunne ikke forstå, hvad det var, der var ved at ske med mig. Jeg var fuldstændig hy- sterisk og ville ikke lade mor ude af syne. Vi fødte på badeværelsesgulvet, fordi mor selvfølgelig havde talt dagene forkert, og fødekassen slet ikke var klar. Mor læste i kattefødebogen, medens jeg fødte, og skældte ud over, at jeg gjorde alt i forkert

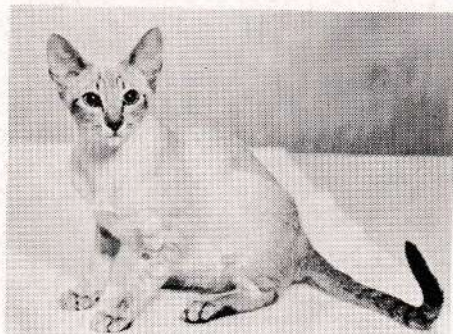
rækkefølge, slet ikke som det stod beskrevet i bogen. Vi var begge to nogle novicer på dette område, men født blev de da, og vi var enige om at beholde den røde. Mor gnubbede næse på ham for at få liv i ham, og grunden til at han i dag ligner en nor- mal kat, er kun, fordi han havde sådan en asiatisk spids snude, da han blev født. Mor gnubbede og gnubbede, så den blev helt flad, ellers havde han lignet en spætte i dag. Vi blev enige om at døbe ham Thomas efter vor beundrede forfatter Gallico's Thomasine. En uges tid efter fødslen ville jeg ud på sjov igen, men en dyrlæge satte for evigt en stopper for det. Den kommende tid var lidt besværlig, og jeg overgav hurtigt den videre opdragelse af Thomas til Whisky. Dog lærte jeg Thomas at »bide negle«, som ingen dan- ske katte synes at lægge stor vægt på, selv dyrlægen havde aldrig set noget lignende. Men føl i dag Thomas' kløer, så siger man: »Godt, at jeg ikke er en lille mus imellem de kløer«.

Tiden gik roligt og behageligt i vort lille hus. Thomas udviklede sig til luftakrobat og en rigtig irriterende unge! Jeg gik efterhån- den mine egne veje. Fulgte hver morgen mæl- kemanden på hans runde og kendte kvarte- ret ind og ud. Så pludselig en dag kom mor hjem med en ægtemand!! Whisky var den, der først overgav sig. Han nød, at der en- delig kom et mandfolk i huset. Jeg var lidt mere reserveret, men opdagede hurtigt, at han var god til at åbne og lukke døre, når det passede mig, så jeg accepterede ham også.

Vort hus var efterhånden blevet for lille til vor store familie, og man planlagde en flytning. Vi katte skulle blive en uges tid alene i huset med adgang til kælder og selvfølgelig daglige besøg af mor med mad, indtil alle vore kære gamle møbler stod i det nye hus, så det ikke virkede for fremmed. Men man havde gjort regning uden mig. Da den store flyttebil kom for at hente møb- lerne, tog jeg den helt store tur. Løb først til venstre ned ad vejen og råbte til alle naboerne, at nu flyttede mor og far og lod

(fortsættes side 22)

* Lidt om hvert *

Fru Annie Christensen, Dankat, har importeret en tabbymasket siameserhun *Chatoyant Penelope* fra England. Penelope ses over disse linier. Billedet yder hende ikke fuld retfærdighed. Hun er i virkeligheden meget smuk og har et vidunderligt temperament.

Obs! - Obs!

John Bøwes efterlyser stadig medlemmer, der er interesseret i klubbens læsekreds. Alt for få har rettet henvendelse til ham for at få lejlighed til at låne såvel kattebøger som katteblade (både danske og udenlandske). Hvis De ikke nåede at kontakte John Bøwes første gang, kan De nå det endnu. Adressen er: Strandvejen 36¹, 8000 Århus C.

På grund af sommerferie o.s.v. er det endnu ikke lykkedes at få en komplet liste over indregistrerede avlshanner i JYRAK og DANKAT. Listen vil derfor endnu en gang blive udskudt og trykkes først i næste nummer, så den kan blive helt korrekt. Mangler De oplysning om en egnet avlshan, så kontakt bestyrelsen i Deres klub, som vil være Dem behjælpelig med alle oplysninger.

Sidste frist for indsendelse af stof og annoncer til næste nummer af Hvæssebrættet er 1. september.

Kommende udstillinger

Juli:

- 9.-11. Vichy, Frankrig.
 - 17.-18. Visby, Sverige.
-

August:

- 28.-29. Greve, Dansk Racekatte Klub.
-

September:

- 4.- 5. Hälsingborg, Sverige.
 - 11.-12. Århus, Jydsk Racekatte Klub.
 - 11.-12. Namur, Belgien.
-

Oktober:

- 2.- 3. Norrköping, Sverige.
 - 9.-10. København, Racekatten.
 - 16.-17. Geneve, Schweiz.
 - 23.-24. Paris, Frankrig.
-

November:

- 6.- 7. Åbo, Finland.
 - 13.-14. Hannover, Tyskland.
 - 13.-14. København, DANKAT.
 - 20.-21. Lyon, Frankrig.
-

December:

- 4.- 5. Stockholm, Sverige.
 - 11.-12. Amsterdam, Holland.
-

1972

Januar:

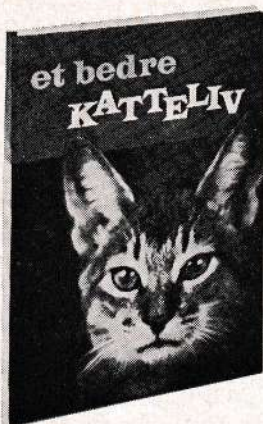
- 8.- 9. Hillerød, Racekatten.
-

Februar:

- 19.-20. Bordeaux, Frankrig.
-

Marts:

- 11.-12. Malmö, Sverige.
-

Kate Stierncreutz

Et bedre katteliv

Katten fra A til Z – en ny håndbog for alle katteejere. Bogen er meget grundig og »husker det hele«. Den har afsnit om kattens historie og psykologi, om kattens livscyklus fra fødsel til død, om den raske kat og den syge kat, fodring, avl, racer, bedømmelse, udstillinger, standarder – alt sammen i en enkel, men præcis form, støttet af mange tegninger og fotos.

Bogen er oversat og grundigt bearbejdet af den kendte katteekspert *Eva Rothenborg*.

HØST & SØN

INDB. KR. 37,50

Stamnavn

BUCHARDT

perseropdræt

Blå, creme, blåcreme, chinchilla
Killinger til salg.
Bestillinger modtages.

Alice Ruben Larsen
Jan Buchardt Larsen
Gothåbsvej 101
2000 København F

Stamnavn **YARDBIRD'S**

Special opdræt i blå, blåcreme, creme samt
hvide perserkatte

Eng. imp. hankatte af fineste afstamning til avl
1. VINDER I AVLSKLASSE 1970

Import - Export

JAN SLONINA

Fredenshøj Alle 6 - 2300 København S
Tlf. 01 - 55 03 00 - Helst mellem 18 og 19

KATTEPENSION

Omhyggelig pleje
løbegårde

Aksel Danielsen
Essiggård, Essig pr. 8410 Rønde
Tlf. (06) 36 70 33

CYRENAICA

hvide - blå
Killinger lejlighedsvis til salg.

Bente og Niels Christensen, Jagtvej 207¹ th., København Ø, tlf. (01) 29 26 60

meka

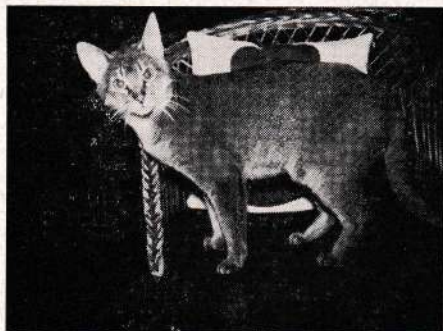
Sportspræmier

•
(06) 16 93 51

Brendstrupvej 72 B
8200 Århus N
Frederikssundsvej 274
2700 Brønshøj
Tlf. (01) 60 23 22*

Stamnavn CHITTA BILLI

opdræt af abyssiniere

Killinger til salg

Lilli Husted

Reykjavikgade 8, 8200 Århus N
Tlf. (06) 16 85 99

Pension FOR **KATTE**
HUNDE
FUGLE

Århus Dyrepension

Viaduktvej, Viby
Telefon Århus 14 77 88

DANKAT

Fungerende formand, næstformand og kasserer:

Jørgen Reinelt,
Saxogade 1, 1662 Kbhvn. V.
Tlf. (01) 21 29 83.
Giro 6 37 74.

Sekretær:

Heli Fløjgaard,
Bakketofte 23, 2760 Måløv.
Tlf. (01) 97 58 08 (eft. kl. 18).

Stambogssekretær:

Liz Reinelt,
Saxogade 1, 1662 Kbhvn. V.
Tlf. (01) 21 29 83.
Giro 6 37 74.

DANKAT's redaktør:

Alice Ruben Larsen,
Godthåbsvej 101, 2000 Kbhvn. V.

Bestyrelsesmedlemmer:

Eva Hilfling-Olesen,
Landsebakken 23, 2840 Holte.
Tlf. (01) 42 02 25.

Lilly Djurslund,
Bille Brahesvej 10 st. tv.
1963 Kbhvn. V.
Tlf. (01) 37 14 36.

Mogens Hellweg,
Skt. Jørgens Park 105,
4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 61 09.

Suppleant:

Erik Rugaard,
Baggesenggade 34, 2200 N.
Tlf. (01) 35 46 13

Revisorer:

Peter Fløjgaard,
Bakketofte 23, 2760 Måløv.
Tlf. (01) 97 58 08 (eft. kl. 18).

Gurli Jepsen,
Hvidovrevej 291, 2650 Hvidovre.
Tlf. (01) 78 18 13.

Revisorsuppleant:

Kirsten Møller Jakobsen,
Tårnvej 28 I, 2600 Rødovre.
Tlf. (01) 70 60 74.

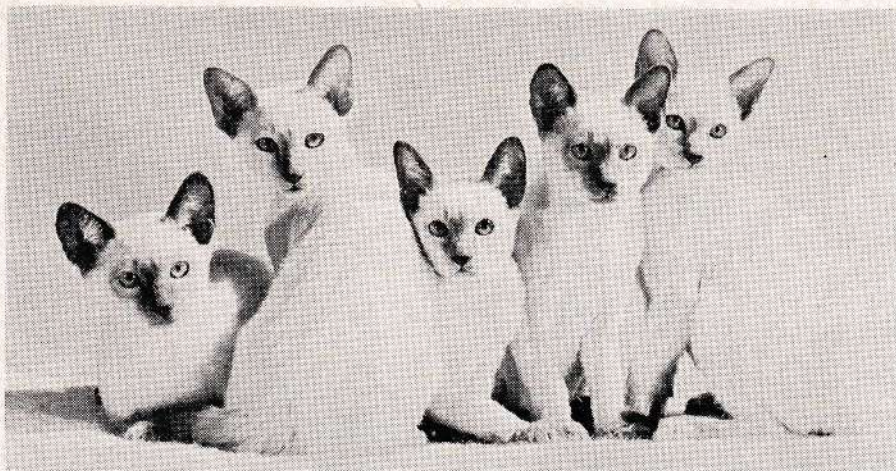
Besøg hos dyrlæge Ockens

Tirsdag aften den 25. maj var DANKAT's medlemmer på udflugtstur til dyrlæge Ockens dyrehospital i Senge-løse. Desværre var vejrguderne os ikke helt venlig stemt, men trods regn og en bidende vind mødte medlemmerne veloplagte op.

Udefra ligner dyrehospitalet en idyllisk gammel bondegård i en dejlig rød farve og med stråtag, netop den drøm om et hus på landet, som vi byboere går og bærer på til hverdag, men så snart man kom indenfor i det varme modtagelsesværelse, var alt hypermoderne. Vi fik forevist de moderne udstyrede operationsstuer og hørte om alt det, der i dag kan laves på sådanne operationsstuer, ligefra tandrensning for tandsten og til diverse små og store operationer, og ind imellem fik dyrlæge Ockens endnu engang indflettet, at vi bør revaccinere vore katte 1 gang om året. På sygeafdelingen besøgte vi de mange dyrepatienter, og mangan engang skar det én dybt i hjertet, når man så dyrene ligge der, men dyrlægen oplyste, at katte kommer sig forbavsende hurtigt, selv efter store operationer. Også pensionatsfløjen fik vi forevist, og her bemærkede vi med glæde, at kattene fra burene havde en egen lille udgang til en udendørs løbegård.

Efter rundgangen fortalte dyrlægen om de forskellige former for svampelidelser hos katte, og en af de almindeligste former for svampeangreb er ringorm. Dyrlæge Ockens forstod ikke helt kattedes evige skræk for denne sygdom, da man i dag har præparater til effektiv behandling heraf. Et angreb af ringorm kan helbredes fuldstændigt i løbet af ca. 3 uger, og inkubationstiden er kun 8-10 dage. På spørgsmålet om, hvor lang tid man bør give sig selv karantæne, hvis man har haft smitsom sygdom blandt sine katte, mente dyrlægen, at 5-6 uger måtte være tilstrækkeligt. Vi hørte om alle mulige former for mider i pelsen, noget der åbenbart er meget mere udbredt end man er klar over, samt om kattens overfølsomhed, om betændelse og svulster i huden, forbrænding etc. Jo, vi blev virkelig særdeles velorienteret om disse emner, bl. a. blev vi også belært om, at vore katte faktisk har det alt for varmt i boligen, hvilket forårsager fældningsproblemer, noget vi jo alle kender særdeles godt. Grundet de varme lokaliteter kommer fældningen ofte til at strække sig over flere måneder. Det er derfor nødvendigt at give et ekstra tilskud af B-vitamin og sørge

Fortsættes side 23

Cornish Rex × German Rex = krøllede killinger

Omkring for et år siden besluttede en opdrætter af Cornish/California Rex på vestkysten af De forenede Stater og en opdrætter af German Rex på østkysten af De forenede Stater i stræben efter viden, at en krydsning mellem disse 2 racer af Rex-katte skulle forsøges, og resultaterne dokumenteres. På basis af denne aftale fløj Bob og Dell Smith, Rodell's Cattery, Ojai, Californien, en ung han Cornish/California Rex, RODELL'S RIMSKI (SFA/960-0016) med krøllet pels tværs over landet til Baltimore.

Familien Tracy, Paw Prints Cattery, Timonium, Maryland, tog Rimski i deres hjem, og efter en akklimatiseringsperiode valgte de PAW PRINTS SCHATZ (CFA/960-0005) en hun German Rex med krøllet pels til parringen, som var fuldbyrdet den 13. marts 1970.

Efter en normal og ubegivenhedsrig drægtighedsperiode nedkom Shatz om morgenen den 16. maj 1970 med 2 killinger, 1 med krøllet pels, blød og silkeagtig, usædvanlig fint bygget killing, hvid med sort kalot og tabby hale; den anden var en »vaskebræt« krølpelset killing, sort, creme og hvid. Begge var stærke og sunde, hver vejede 3-3/4 onces (ca. 105 g) ved fødslen. Det var interessant at bemærke, at 1 killing var farvet lige

som faderen og den anden som moderen.

Hunkatten havde tidligere født 2 kuld - 1 kuld efter en normalpelset hvid med blå kalot German Rex-han - der gav 3 helt sorte killinger, 2 hanner og 1 hun (den ene af hannerne var krølpelset, de 2 andre killinger var normalpelset). Det andet kuld efter en shadet silver American Shorthair (europa) gav 1 silver tabby killing og 2 hvide med tabbykalot og hale, alle med almindelig pels - 2 hunner og 1 han.

Lige før fødslen af kullet erfarede vi fra en anden opdrætter, at en krydsning mellem en Cornish Rex og en German Rex var blevet foretaget af Mrs. Una Bailey, The Willows Cattery, New Orleans, Louisiana, og Mrs. Helen Weiss, Daz-Zling Cattery, Sugar Land, Texas. Dette glædede os, for så ville vi have to kuld til at underbygge vore resultater med.

Den 25. maj eller deromkring fik vi meddelelse fra Mrs. Bailey, at hendes tyske hun NEW MOON KRISTIANA OF THE WILLOWS var nedkommet med et kuld på 5 killinger, alle krøllede - 2 helt sorte og 3 med meget usædvanlige sorte og hvide tegninger - køn ubestemt på det tidspunkt.

(fortsættes side 21)

»Foreign White« katten - slank typen, hvid

(fortsat fra nr. 1)

Da de var voksne, blev de parret med brunmaskede siamesere. En af døtrene blev parret med en lillamasket siameser. Kun to katte af dette kuld blev brugt i avlen, resten, som planlagt, kastreret. Hankatten blev brugt flere gange, dog var resultaterne ikke særligt tilfredsstillende. Imidlertid frembragte hunkatten, som blev parret med en lillamasket siameser, nogle pragtfulde killinger. De var allesammen hankatte. Vi besluttede at beholde to hvide og at kastrere resten, således at de endnu som ungdyr kunne komme i deres nye hjem. En af disse hankatte udviklede sig til den smukkeste Foreign White, som indtil da var blevet avlet. Allerede som ungdyr og også senere som voksen havde den en usædvanlig udstillingskarriere: Den blev bedste i hver klasse, den blev udstillet i. Den vandt aldrig andet end førstepræmier. Da Foreign White kattene foreløbig er registreret under »andre farver«, betyder dette selvfølgelig, at den måtte konkurrere med alle mulige arter ungdyr og voksne katte, af hvilke mange var fremragende. Dens fotografi følger med denne artikel.

Denne hankat er far til virkelig gode katte, og mange af dens døtre og børnebørn er bærere af disse gode arveanlæg. Andre linier blev påbegyndt på samme måde.

Men der er stadig meget at gøre!

Vor provisoriske standard er som følger:

Foreign White katten er et velproportioneret dyr af slank (foreign) siamtype, med fin knoglebygning, smidig og spændstig. Hoved og profil er kegleformet, udtrykket er livligt og intelligent. Øjnene er af lysende blå farve, pelsen er ren hvid. Trædepuderne og næsetippen er lyserøde.

Pels: Ren hvid. Kort, fin, skinnende og tætliggende.

Hoved: Langt og velproportioneret, tilspidset til en fin snude.

Ører: Store og spidse, brede ved basen, i god afstand.

Krop: Lang og smidig, muskuløs og gracios.

Ben: Tynde, bagbenene lidt højere end forbenene.

Poter: Små og ovale.

Hale: Lang og spids. Knæk ikke tilladt.

Øjne: Skråtstillede, orientalske. Lysende blå farve. Ingen skelen.

Allerede fra begyndelsen, ved de første parringer, beholdt man kun sådanne hvide katte til avlen, som havde en bestemt grad af slank kropsbygning. De blev parret tilbage til siamesere, således at killingerne blev endnu bedre i typen. Enhver tilbageparring frembragte slankere killinger, og efter tre gentagelser var killingerne i fjerde generation virkelig gode, og alle havde blå øjne.

Nogle katte af femte generation, både ungdyr og voksne, svarer nu helt igennem til standarden, og dette ikke kun i mine øjne, men også efter dommernes mening, som har bedømt kattene på udstillinger. Vi har opnået den type, som vi har ønsket.

Selvfølgelig svarer ikke alle kattene i samme grad til standarden, men nogle, især efterkommere efter en bestemt Foreign White hankat, er virkelig udmærkede og så gode i typen, at vi vel næppe nogensinde vil få bedre at se.

Eftersom man nu har opnået denne type med katte, der er siamesere i genotypen og nedarver deres blå øjne rent, når de parres med hinanden eller med siamesere, består det næste skridt i at få en kat, som også nedarver den hvide pelsfarve rent (homozygot).

Ved øjenfarven var det nemt nok, da vi kunne se, hvilke killinger der havde blå øjne. Men det er en anden sag med den hvide pels. Den hvide pels er resultatet af et

par gener, som virker dominant og derfor skjuler kattens arveanlæg. For at kunne frembringe katte, som er rene i arveanlæg-gene både med hensyn til den hvide pels og de blå øjne, er det nødvendigt at gennemføre testparringer som følger – hvorved det skal bemærkes, at vi i Storbritannien allerede har nået dette stadium af vort avlsprogram.

Babms Glenni og Sanne nyder livet. Ejere: Grethe og Helmut Jensen, Kolding

Til at begynde med parres to Foreign White katte, hvis arveanlæg er dominant hvidt, som overdækker siamtegningerne. Killingerne vil ikke være hvide allesammen – ca. 25 pct. vil være siamesere. Ca. en af tre hvide killinger vil være ren hvid i arveanlæg-gene (homozygot). Selv om alle ser ens ud, vil kun dem, der er ren hvid i arveanlæg-gene, nedarve den hvide farve rent. For at afgøre, hvilken kat, der er ren hvid i arveanlæg-gene (homozygot), skal samtlige hvide katte, der stammer fra en hvid-hvid-parring, parres tilbage til siamesere. Hvis kun en eneste killing i testkullet ikke er ren hvid, skal det hvide forældredyr tages ud af avlen (d.v.s. blive kastereret og gives til et godt hjem). Fødes der imidlertid et rent hvidt kuld af et af testdyrene, der har været parret med en siameser, så er der håb. Des-

være er ét kuld ikke tilstrækkeligt som bevis. Vi har brug for mindst 10 katte til dette stadium af vort planlagte avlsprogram, før der kan drages ægte slutninger. Derfor skal enhver testkat føde så mange gange, at den i alt har fået mindst 10 killinger. Oftest er to kuld nok, men hvis der i begge kuld er færre end 5 killinger, er et tredje kuld nødvendigt. Men husk, at alle killinger i alle kuld skal være hvide. Er alle disse betingelser opfyldt, så har katten rene arveanlæg for hvid pels og blå øjne.

Men der er også en anden fare. De oprindelige parringer var blevet foretaget mellem British-White (i. e. hvide europæisk korthår), og siamesere. Selv om de hvide katte, som blev beholdt til avlen, allerede havde den slanke type, så havde de dog stadig mange »British«-gener i deres arveanlæg. Ganske vist havde vi besluttet at parre tilbage til siamesere mindst 4 gange (d.v.s. katte af 5. generation), før vi begyndte med forsøgene hvid til hvid. Vi håbede, at »British«-generne (d.v.s. generne for svær kropsbygning) i den tid ville blive elimineret. Hvis kattene fra hvid-hvid-parringerne alle har en god slank type, kan man fortsætte med testparringer for rene arveanlæg. Men hvis kun en af killingerne har en dårlig slanktype, d.v.s. viser regression til den svære britiske type, er det meningsløst at fortsætte med sådanne hvide katte. Hvis der skulle indtræffe en sådan ugunstig situation, er det ønskeligt at foretage endnu to tilbageparringer til siamesere, før man begynder med hvid-hvid-parringerne, for til sidst at gentage testparringerne med siamesere.

Målet vil blive nået en gang: Katte af fremragende slanktype med lysende blå øjne og en skinnede hvid pels – katteverdenens eventyrprinsler og -prinsesser.

(Copyright M. Macauley. Oversat fra engelsk R. Wolff. Oversat fra tysk Ursula Sejsbo.) (Fra »Die Edelkatze« nr. 2/1970.)

Egen avlshan - drømmen der brast

Drømmer De søde drømme om at kunne have en avlshankat som kælekat i boligen, håber jeg, at denne beretning må hjælpe til at gøre det klart for Dem, hvad De går ind til. At holde kat er en dejlig hobby, der byder på mange glæder, men den skal helst ikke få overtaget, så den i stedet bliver en belastning.

Jeg læste engang en rosende beskrivelse i en engelsk kattebog om en mand, der havde bygget et specielt lille hus i baghaven til sine hankatte så langt fra naboskellet som muligt, hvor de kunne gå fuldstændig isoleret. Jeg kunne dengang ikke dele forfatterens begejstring – tværtimod, men i dag ved jeg af bitter erfaring, at kun på den måde er det muligt at holde avlshankat.

Ens hunkat behøver ikke at have været i løbetid ret mange gange, før tanken om egen hankat melder sig. Tænk om man kunne blive fri for det evige renderi. Hunkatte har nemlig en forunderlig evne til at komme i løbetid på de helt forkerte tidspunkter, hvor man har tusind andre ting at tage sig af, og når det så et par uger senere viser sig, at katten ikke er parret, og man må af sted igen, så er man moden til overtalelse. Det skorter ikke på advarsler, men vi er komplet uimodtagelige herfor. Husets søn jubler ved tanken om de mange LP-plader, der kan købes for det fede parringsgebyr, som en sådan kat menes at indbringe, og som mor til en teenager tror jeg at være så hårdet, at det klarer vi sagtens – og der er nu noget særligt ved en hankat.

Vores er dejlig! På udstillinger bliver han flot nr. 1 hver gang, og de første 2 CAC'er er fluks hjemme. Så bliver vi nr. 2 et par gange, men hvad, det er da også pænt. Vi lukker blindt øjnene for, at de tidligere konkurrenter nu figurerer i kastratklassen. På alle de skadefros spørgsmål svarer vi triumferende, at vores hankat strinter ikke. »Vent bare«, siger de, og de bliver i tankerne straks betragtet som hørende til i fjendens lejr. Dyr lægen spørger ved besøg, om »den han-

kat ikke snart skal kastreres«, og man synes pludselig slet ikke, at han er så flink mere.

Men en dag strømmer en ulidelig stank af kat os i møde. Rodalon og klorflasken bliver prompte hentet frem, og vi går i krig, for vi er jo fast besluttet på at overvinde dette. Det er uden tvivl kun et isoleret tilfælde. Hvor klorflasken imidlertid tidligere udgjorde et beskedent beløb på budgettet, vokser denne nu til en kæmpepost. Købmanden skeler til en og tror, man har fundet en hidtil ukendt formel til fremstilling af whisky eller lignende. Køb Kloramin Solutabletter, de er billigere i drift, lyder et råd, men hvem har tid til at vente på, at de opløser sig, når nerverne hænger i laser uden på tøjet. Parfume flasken, den store flotte, man netop har fået forærende, tages frem, og der stænkes overalt for at bedre på det. Stinker der ikke af kat, stinker der nu til gengæld af klor og Chanel Nr. 5.

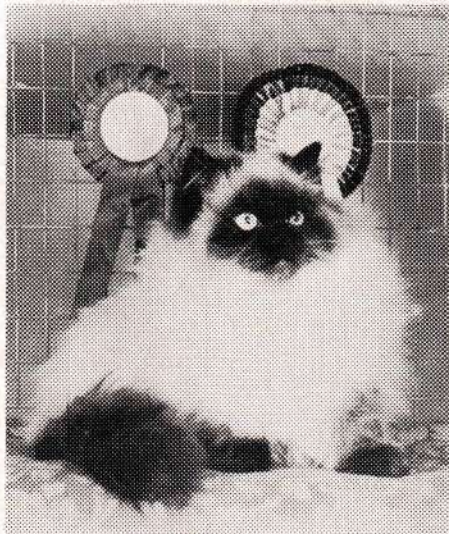
Det er slut med svinkeårinder på vej hjem fra kontoret, nu går det i flyvende fart hjemad. Hvor det for galdt om at opsnuse, om de unge mennesker havde roget hash, er det nu en mere kontant og lettere sporbar lugt, det gælder. Vinduer og døre smækkes op, plaider, sofapuder og lign. ender i vaskemaskinen, men desværre er der hverken plads til sofa eller lænestol deri. Trods kuldegrader udenfor lærer vi at leve med åbentstående vinduer – det er så sundt med frisk luft i lungerne! – alt medens måleren på varmeapparatet stiger.

Men en nat vågner vi med et sæt. Han sidder inde i stuen og synger serenader som en anden kongelig tenor. Næppe har man fået tyttet på ham og er kommet i seng igen, før han starter på næste vers, denne gang ude på altanen, så hele nabolaget kan få del deri. På kontoret har man mareridt ved tanken om, at han måske sidder derhjemme og underholder hele ejendommen med sin sang. Nerverne dulmes med en øl til frokost, og straks lyder det i kor fra

Fortsættes side 21

Nye bøger

Forsidebilledet: Birki af Yala og Annelida
Black Fantasy. 2 cornish rekkatte.

S. M. Manton: *Colourpoint Longhair & Himalayan Cats. Engelsk. Udg. George Allen & Unwin Ltd. 1971. 142 s. 3 £.*

Under dette forfatternavn skjuler sig den kendte colourpoint-opdrætter mrs. Harding (Mingchiu colourpoints). Mrs. Harding er zoolog af profession, så der er uden tvivl mange virkelig gode ting at hente i denne bog, der behandler både genetik, opdræt og pleje af colourpoints samt andre langhårs-katte.

Selv om også opdrættere af andre persere end colourpoints her kan lære meget om den rette pasning og fodring af deres katte, er der ingen tvivl om, at man må have interesse for colourpoints for virkelig at elske denne bog. Men interesserer man sig blot en lille smule for disse dejlige katte, er bogen virkelig et fund. Den fortæller om mrs. Hardings eget opdræt af colourpoints gennem 21 års koncentreret avlsarbejde og er illustreret med adskillige pragtfulde fotografier i både sort/hvid og farve.

Jane.

Læserbrev

Dejlige oplysninger og orientering i „Hvæssebrættet“

Det var en stor glæde at læse artiklen angående plenarforsamlingen (den rette sammenhæng vedr. landsforeningen). Dejligt at se, at der er nogen, der belyser det hele. Lad os endelig få mere af den slags i bladene. Efterlyser stadig nogen, der kunne tænke sig at oversætte FIFE's love, så de menige medlemmer kunne få et indblik i »bikuben«. Der er jo så mange, der kan udenlandske sprog, var det ikke en idé at oversætte noget ad gangen, så folk kunne samle det og lave en bog selv?

Jeg har spurgt mange kattefolk, bestyrelsesmedlemmer og medlemmer: Kender I FIFE's love? Svaret var nej, men er der et medlem, der skal have gjort noget, hedder svaret: »Det må vi ikke for FIFE, det står der i loven«. Hvis det skulle gå efter FIFE's love, var der vist ikke ret mange, der kunne være i bestyrelsen. Tag jer sammen, få gjort noget ved det!

Ligeledes burde foreningerne oplyse deres medlemmer om FIFE's årlige generalforsamling, hvor og hvornår den holdes, samt at ordet er frit. Jeg vil tro, at mange var interesseret i at komme, både for at høre samt for at få deres mening frem. Vi burde også herhjemme lave fri spørgetime bagefter plenarforsamlingen. Det ville være ganske rart at få ordet, når alle klubbernes bestyrelser sidder der. Mon ikke der kunne blive en interessant debat bagefter?

Jeg efterlyser, hvem der har givet Racekatten fuldmagt til at give FIFE kr. 250,- ekstra pr. klub om året? Blev det vedtaget?

Jeg synes, det er ganske flot, at nogen skal købe sig et bestyrelsesmandat i FIFE på andre klubbers vegne.

Hvad gør FIFE med alle de penge, de får fra de forskellige klubber for stamtavler/udstillinger? Jeg har aldrig observeret, der har været noget fra FIFE i alle de år, jeg har udstillet. De kokarder, de sender, kan da ikke sluge alle deres penge.

Det var med stor beklagelse, at man erfarede, at 2 af kattesportens mest regulære medlemmer: Henny Knudsen samt hr. og fru Sejsbo gik ud af deres bestyrelser. *Kom igen, Henny, vi mangler mange af din slags, tab ikke modet, ballonen kan jo revne en dag*, det håber jo mange af os. Det var så sandt, hvad Sejsbo skrev. Der er mange, der må sande deres ord. Det har jo efterhånden udartet sig til en hel diktatormentalitet, men som regel styrtes diktatoren til sidst. Det læser vi jo om næsten daglig i avisen.

Bestyrelserne i klubberne burde have orienteret deres medlemmer om situationen og bedt disse stemme, om de ville følge deres klub, hvis den gik ud af FIFE, forklaret situationen. Jeg tror, flertallet var gået med deres klub. FIFE's sekretær sagde jo rent ud, at hvis de ikke ville følge Rasekattens forslag, måtte de gå ud af FIFE og danne en fri kattedforening, men når FIFE nu er så fattig, har de så råd til at undvære penge fra de 3 klubber?

Jeg glæder mig til at læse det svenske katteblad. Der er jo også et medlem der, der lufter sin mening om »syklubben«. Lad os få lidt mere af den slags. Ordet er jo frit, siges der så skønt.

Var det ikke bedre, om de forskellige klubber i stedet for at strides sådan oplyste deres medlemmer om dyrene, deres arvelighed og forklarede dem, at der skal nyt avlsmateriale til hele tiden, så der fødes sunde dyr – ikke alt det defekte, som så mange ligger og avler på hele tiden. Vi er nogle stykker, der ofrer mange penge på nye dyr i udlandet – rejser – udstiller og viser, at vi har en ret høj standard på mange af vore dyr. Jeg ved godt, at det er dyrt, men kære

misse-Mesdames, lad vær' med at skule og flæbe på udstillingerne, når vi kommer med vore dyr og mange går til tops. Vi kommer ikke gratis til dyrene, og tænk på, det kommer jer jo tilgode bagefter.

Metha Andreassen.

(Henny Knudsen er ikke gået ud af bestyrelsen, som nævnt i ovennævnte artikel, men har blot ønsket at trække sig tilbage fra formandsposten. Red.).

Dronten tur-retur

fortsat fra side 6

Så går det atter hjemad, og endnu engang kører vi fejl af vejen og befinder os pludselig midt i en mørk skov på en stille skovvej, men der er lys forude, og vi finder ud igen. Vi er kommet lidt ud af kurs og ender i Lübeck. Så fik vi set den med.

Vel inde i Danmark er vi et par stykker, der trænger til en »rigtig« cigaret. Helmuth Jensen, der har kørt hele den lange vej fra Holland, gør holdt ved en købmand i Hoptrup. Han kommer hurtigt ud igen og spørger Süsse Leiditz, om hun har solgt en kat til købmanden for et par år siden, for så kan hun komme ind og hilse på den. Alle ud af vognen og ind for at hilse på Süsses opdræt. En pragtfuld blåmasket siameser han – nu kastrat.

Så mangler vi kun det sidste stykke vej til Kolding, hvor der står kaffe og rundstykker parat til os.

Her skilles vi med ordene: Hvornår skal vi til Holland igen?

Lilli Husted.

NB. Endnu 2 Jyrak medlemmer var i Dronten: hr. og fru Fibiger fra Århus. Deres Pinkie af Glomsdal fik CACIB og blev bedste røde abyssinier. Fint.

Avlshan -

(fortsat fra side 18)

kollegaer med vantro stemmer: »Er De begyndt at drikke?« Men en dag går det ikke længere, man er kørt træt og må erkende nederlaget. Der er kun lige kræfter nok til at ringe efter dyrlægen, der lover at komme omgående. Åh, det er dog en dejlig mand.

Harmonien i det lille hjem er genoprettet, vores dejlige kastrat spinder veltilpas. Fremover vil vi med ekstra glæde betale vore paringsgebyrer, for vi har følt på vor egen krop, hvad det koster at holde avlshankat. Det kræver stærke mennesker, et enormt slid - og frem for alt en isoleret plads til ham. Godt at der er nogle, der kan.

arl.

Rex -

(fortsat fra side 15)

Den vellykkede gennemførelse af de 2 uafhængige opdrætforsøg viser værdien af en klub, hvor information og opdrætprogram kan diskuteres og planlægges; derved profiterer alle opdrættere og hjælper til at fremme udviklingen af hele opdrættet af Rexkatter. Med dette formål blev der i juni 1969 dannet en klub kaldet REX BREEDERS UNITED for - som vor første præsident, Mr. Bob Smith sagde: at virke som katalysator, der behøves, for at binde os sammen til en enhed, helliget det ene formål: at fremme vor opdræt af katte - ikke som English, German, Cornish, Devon etc. - men som REX-KATTEN.

Vi føler, at vi er kommet et trin længere på vejen ved afslutningen af vort første år. Vi kan med stolthed opvise en liste på 74 medlemmer interesseret i vor Rex kat, og vi håber, at dette antal vil vokse med årene til at omfatte interesserede kattedyrkere fra andre lande i vort tiltagende medlemskab.

REX BREEDERS UNITED

Mable Tracy, Secretary/Treasurer

230 East Padonia Road

Timonium, Maryland 21093.

(oversat af A. Ruben Larsen).

Dyrlægebrevkassen

Jeg har en rexkat på 9 mdr., der efter min mening opfører sig pudsigt. Den står på hovedet når den sover. Den indtager alm. siddestilling og bøjer derefter hovedet frem, så panden hviler på underlaget. Om den lige frem trykker panden imod, ved jeg ikke, da den vågner, så snart jeg rører den. Dens øvrige opførsel er ganske normal. Jeg har læst i flere bøger, at rexkatte ikke fælder, det gør min ikke destomindre. Vil det hjælpe at give f. eks. »Miracoat« eller »Procat«?

Med venlig hilsen

John Bøwes,

Fredericia.

Svar til John Bøwes, Fredericia.

Vedrørende det stillede spørgsmål om kattens ejendommelige sovestilling, kan jeg kun give Dem ret i det pudsige heri, men det er ikke så unormalt med mærkelige sovestillinger, hverken blandt mennesker eller dyr. Et tysk ugeblad havde for nogle år siden en større billedreportage, hvor hunde og mennesker var fotograferet i nøjagtig ens, men højst besynderlige sovestillinger.

Når katten ellers opfører sig normalt, som De selv anfører, er der ingen grund til at tro, at der ligger nogen form for sygdom som grund til dens måde at sove på.

Med hensyn til fældningen er det rigtigt, at rexkatte normalt ikke fælder ret meget, men der er ikke nogen hunde- eller katterace, som overhovedet ikke fælder. Hvorvidt det hjælper at give katten vitamintabletter af den angivne art, er det umuligt at sige noget om på forhånd, men da det drejer sig om præparater, der er almindelig anerkendte, er det da kloget at forsøge.

Chatul Sabra -

(fortsat fra side 10)

mig blive tilbage, og dernæst til højre og råbte: »Politi, politi, fremmede mænd stjæler alle vore møbler«. Til sidst måtte mor tage mig med på sidste flyttelæs til det nye hus, og sådan oplevede jeg en vidunderlig uge som enekat, medens jeg hjalp mor med at få det hele på plads. Men lykken varer ikke evigt, efter en uge kom de 2 gutter Whisky og Thomas, og de faldt øjeblikkelig til. En lille skov for enden af haven annekterede Whisky, og han har været den ukro-nede konge lige siden. En ridestald i nærheden med en sort killing, hønseperer og sikkert også mus blev Thomas' oase. Kun jeg kunne ikke rigtig finde mig til rette. Der var ingen naboer i det nye kvarter, jeg kendte, og som jeg kunne besøge. Der var ingen mælkeemand, jeg kunne gå rundt med, og der var ugler, som gik til angreb på både

Whisky og Thomas, medens jeg slap fri, fordi jeg er så klog, som mor siger. Derfor begyndte, hvad mor kalder, min neurotiske periode. Jeg gik simpelthen hjemmefra. Selvfølgelig ikke langt, kun 1 km i fugleflugtlinie, og altid i samme kvarter, nemlig med gamle huse, hvor alle kendte hinanden og tog notits af mig. Utallige er de annoncer, mor ofrede i den lokale avis for at få mig hjem igen. Så fik jeg halsbånd på med telefonnummer og navn. En venlig, men ubetænksom sjæl kørte mig til politistationen. Hjemme hos mor ringede telefonen. »Goddag, det er Gentofte Politistation, må vi have lov til at tale med Tulle Lyck«. Mor blev fuldstændig paf, men fik endelig taget sig sammen og sagde: »Det kan De desværre ikke, hun er ikke hjemme, og desuden er Tulle Lyck en kat«. Der blev et øjebliks tavshed, så sagde betjenten: »Det må De undskylde, men så kan jeg hilse fra Tulle, hun sidder her på politistationen og venter på at blive afhentet«. Lidt efter ankom mor hæsbælende og rød i kinderne. Jeg havde haft det dejligt, delt en frokostpakke og sovet lunt og hyggeligt på en af boghylderne, men jeg skal ikke gentage, hvad mor sagde på vej hjem i bilen.

Nu er det holdt op med at sne, solens stråler er brudt igennem, og et begyndende forår lokker udenfor. Inden længe springer bøgeskoven på den anden side af vejen ud, og jeg kan næsten ikke fatte, at det er hele 3 år siden, jeg kom til Danmark.

Men nu lyder mors trin udenfor, en nøgle bliver stukket i døren, jeg må løbe. . .

Alice Ruben Larsen.

Et dejligt billede af Palominos Candy Boy, blå perser, bedste langhårsungdyr Erritsø maj 1971. Ejer: Ingrid Henriksen, Skagen.

Besøg hos -

(fortsat fra side 14)

for, at katten får lidt ekstra fedtstof i kosten. Ved iblanding af svinefedt og majsolie i kosten opnår man, at katten får en pænere og kraftigere pels.

Efterhånden havde vi hørt så meget om div. former for mider, at vi faktisk ligesom kunne begynde at mærke den væmmelige kløe, som sådan nogle giver, men så kom fru Ockens med masser af kaffe og te samt nogle enorme fade fulde med ostemadder, og belært af vore missers ivrighed ved fodringstid kastede vi os med begejstring over fadene. Diskussionen gik livligt på tværs af det lange kaffebord, og vi fik at vide, at overdreven brug af fisk som foder ikke er godt for katten, idet fisken indeholder for mange æggehvideoffer, som ødelægger B-vitaminet. Katten behøver æggehvideoffer, men det skal helst ikke udgøre mere end 16-17 pct. af kosten. Det ofte forekommende stop i urinrøret hos hankatte - noget af det mest smertefulde, der findes - er forårsaget af forkert fodring. Fru Ockens gav velvilligt gode råd om fodringen og fortalte, at et yderst effektivt middel til forebyggelse mod tandsten er at give katten et råt stegeben at gnave på, f. eks. en gang om ugen.

Mætte af såvel indtryk som ostemadder tog vi afsked med det gæstfri værtspar.

YALA
ABYSSINIERE
Fine, sunde
topkillinger
efter
eliteforældre
kan bestilles

HENNY KNUDSEN
Thehøj, Mariager
Telefon
08 - 58 31 15

Til avlstjeneste

Lillamasket siamhan
Ch. SALWEEN BLUE's LILLA MISTI
CACIB Darak jan. 1971
CACIB Felikat marts 1971

Süsse Leiditz
Østbanetorvet 1¹, 8000 Århus C.
Tlf. (06) 12 73 40

Brun burmahan
Int. ch. CHE ARAKAN SAYRO
har skiftet hjem og står nu til avl-
tjeneste hos

Jane og Kurt Petersen
Assedrup Skovgård, 8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218 bedst, eff. 18,30

Sort perser
Ch. LYKKEGARDENS ARAMIS

Britta Husted
Laarup pr. 4293 Dianalund
Tlf. (03 - 560) Kongsted 81

Hvid perser (2a)
NINEVEH SNOW KING
Bente og Niels Christensen
Jagtvej 207¹ th., København Ø
tlf. (01) 29 26 60

Blå cornish rexhan
INT CH. DORMET PRI AMP MEGUS

Edith og Carl Jensen
Peblinge Dossering 28 st. th.
København N . Tlf. (01) 39 57 73

RICOS RINGO, blå
SABINETTES QUICK, hvid
EBBENY'S PETER A VERVILLE, sort
JIM VON SONNIK, creme
HECTOR AF PERSIA, creme

Metha Andreassen
Forgaden 13, Nokken, København S
Tlf. Su. 2659

INT. CH. PLAYBOY AF BIRKEBO
Rød perser

Thora Busch
Dyblandsvangen 20, 2700 Brønshøj,
tlf. (01) 60 04 22

Brun abyssinierhan
DORMET PRI JEN MINUS
2 x CAC

Astrid Beck, Keldstrup
4200 Slagelse
tlf. (03 - 549) Keldstrup 34

Champ. BLUEMINE MALVOLIO Blå
Engelsk import. Ren blå i 7 generationer

Champ. RICOS RIKKO creme
Efter eng. imp. blå Borrow Dale Michael
Jan Slonina
Fredenshøj Allé 6, 2300 København S
tlf. (01) 55 03 00. Helst mellem 18-19

Eur. korthår, sort
ANDREW AF FISKEBÆK

Kid Törngren
Nordvanggård, 3460 Bistrup
Tlf. henv. til Fiskebækhus (01) 95 00 95

Blåmasket siamhan
SALWEEN BLUE KOLON
Ex. 1. CAC

Max Krogh Grønning
5467 Vejlbj-Røjle

Brunmasket siamhan
KLAUS AF SØLLES
Inger Margrethe og Hans Simonsen
Nørreskovgård, Fæsted
6630 Rødding. Tlf. (048) 4 52 45

Brunmasket siamhan
FASTUNG AF INI

Irma Enø Pedersen
Hammelvej 49, 8370 Hadsten
Tlf. (06) 98 13 61

Den kendte franske chartreux-han
INT. CH. NOUNOURS DE FERNINE
er via Sverige nu kommet til Danmark
og står til avlstjeneste hos

Tove Meinike
2650 Hvidovre. Tlf. (01) 78 86 93

Opdrættere

-INDIGO-

Siamopdræt
Alle maskefarver - også tabby-, rød- og
skildpaddemaskede

Annie Christensen
Kobbervej 18 II tv. 2730 Herlev
Tlf. (01) 94 72 54 - bedst kl. 18-19

Stamnavn **VON BERG**
Burma-opdræt, killinger til salg.

Grethe og Helmuth Jensen
Hostrupvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51

Stamnavn **ESSIGGARD**
Opdræt af brune-, blå- og
chokolademaskede siamesere.

Aksel og Anna Danielsen
Essiggård, Essig pr. 8410 Rønde
tlf. (06) 36 70 33

Stamnavn **BIRKELUND**
Opdrættere af cornish rex og brune
abyssiniere.

Edith og Carl Jensen
Peblinge Dossering 28 st. th.
København N . Tlf. (01) 39 57 73

DORMET
Røde og brune abyssiniere
Ursula Sejsbo,
Sonatevej 10, 2730 Herlev,
tlf. (01) 94 17 84

Stamnavn **HAMILTON**
Opdræt af brunmaskede siamesere
samt rød- og skildpaddemaskede

Connie Grøn
Peblinge Dossering 28
2200 København N
tlf. (01) 39 85 30

YALA-abyssiniere
vildtfarvede og røde. Mange vinder-
placeringer

Henny Knudsen
Thehøj, 9550 Mariger, tlf. (08) 58 31 15

YARDBIRDS
Opdræt af hvide - blå - blåcreme og
creme perserkatte
1. vinder i avlsklasse 1970

Jan Slonina
Fredenshøj Allé 6, 2300 København S
tlf. (01) 55 03 00. Helst mellem 18-19

Stamnavn **AF INI**
Rødmasket - brunmasket
siamopdræt

Irma Enø Pedersen
Hammelvej 49, 8370 Hadsten
Tlf. (06) 98 13 61

Stamnavn KAJORTOK

BURMAKILLINGER TIL SALG - Efter Int. ch. Che Arakan Sayro X
ch. Tamiko's Didde (bedste korthårsopdræt, Roskilde 1970)

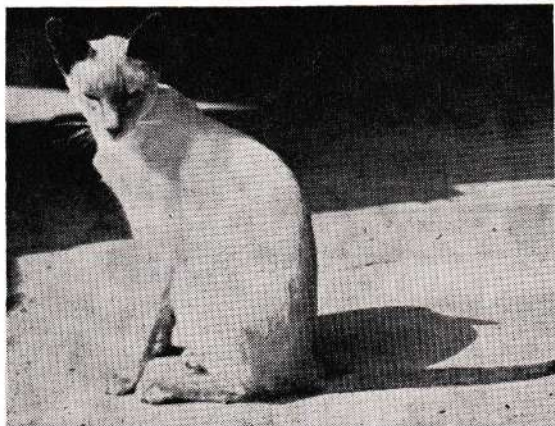
INGELISA BØRRESEN

Jeppe Aakjærsvvej 20 - 9200 Skalborg - Telefon (08) 18 02 62

Blåmasket Siameser, han

ch. Thai Li Duke
- til avlstjeneste
Svensk import - 2 x CACIB
Killinger lejlighedsvis
til salg.

Søren Bonde,
Veddumgård
Veddum pr. Hadsund
Tlf. (08) 58 51 54

Katte, hunde og fugle

modtages i pension.

DYRLÆGEGAARDEN
Raasted pr. Bjerregrav
(Hovedvej 10 mell. Randers og Hobro)
Telefon (06 - 42 26 77) Raasted 99

VARA KATTER

Udgives af
Vestsvensk Katteklub,
Göteborg
Adresse: Bergvägen 27, Sävedalen

Fornemt billedmateriale og interessante
artikler i hvert nummer.

Helårsabonnement 8 svenske kr.
Årets samtlige numre tilsendes.

Stamnavn VON BERG

Opdræt af brun burma

*

Killinger til salg

Til avlsteneste:

Int. ch. Arakan Sayro

Grethe & Helmuth Jensen

Hostrupsvej 68 - 6000 Kolding

Telefon 05 - 52 46 51

Siamopdræt

blå - lillamaskede

SALWEEN BLUE

i 1970

2 gange vinder af opdrætterklasse

2 gange vinder af avlsklasse, hunkatte

1 gang vinder af avlsklasse, hankatte

Til avlsteneste: **Ch. SALWEEN BLUE's LILLA MISTI**

Bestilling på killinger

modtages tlf. (06) 12 73 40

Süsse Leiditz

Østbanetorvet 1 I

8000 Århus C

Stamnavn AF HAMMERSHOLT

Blå, blåcreme, smoke, creme, sort, hvid, skildpadde og
colourpoint PERSEROPDRÆT
og Den hellige Birma.

*

Killinger til salg

Metha Andreassen

Forgaden 13 - Nokken - 2300 København S

tlf. Su. 2659

